u trogirskom kraju objavio Festival dalmatinskih klapa - Omiš [a sufinancirali RSIZ u oblasti kulture SRH te SIZ u oblasti kulture općine Trogir].

RUŽA BONIFAČIĆ

Brigitte Bachmann-Geiser, Die Volksmusikinstrumente der Schweiz, Handbuch der europäischen Volksmusikinstrumente, Serie I, Band 4, Herausgegeben von Ernst Emsheimer und Erich Stockmann, VEB Deutscher Verlag für Musik, Leipzig 1981, 135 str. + 52 table.

Veliki projekt Međunarodnog savjeta za tradicijsku glazbu [ICTM] UNESCO-a, izdavanjem **Priručnika evropskih folklornih glazbala** obogatio se novim sveskom. Ovaj svezak iz planirane prve serije, s rednim brojem četiri, donosi prvi put sveobuhvatan monografski prikaz folklornih glazbala Švicarske. Autorica ovog opsežnog i vrlo značajnog etnoorganološkog rada, Brigitte Bachmann-Geiser uz pomoć stipendije Švicarskog nacionalnog fonda za unapređenje znanstvenog istraživanja, obavila je vrlo velik i dugotrajan posao sakupljanja građe za ovaj priručnik u razdoblju od 1971. do 1977. godine. Terenske magnetofonske snimke glazbe koje su podloga notnim transkripcijama u ovom radu, napravljene su u suradnji s dvije radiofonske ustanove: Radio Schweiz International i Radio Bern. Tiskanje priručnika subvencionirali su Švicarski nacionalni fond, Švicarsko društvo humanističkih znanosti i zaklada Pro Helvetia.

Znanstveni tekst *Priručnika,* nakon popisa oznaka kratica i kratkog uvodnog članka autorice, slijedi već dobro poznati i općenito prihvaćen klasifikacijski model, tj. podjelu glazbala na idiofone [samozvučne], membranofone [opnozvučne], kordofone [žicozvučne] i aerofone [zrakozvučne]. Slijede kraći članak [šest stranica] koji se bavi temom formiranja glazbenih sastava, bilješke i geografska karta Švicarske. U prilogu je popis upotrijebljene literature, popis oznaka mjesta i regija, sistematski pregled obrađenih glazbala, registar folklornih naziva obrađenih glazbala i popis autora fotografija. Autorica je u priručniku potpuno slijedila zacrtane zadatke ove edicije koje je na visokoj stručnoj razini uspjela riješiti. Jedini mogući prigovor ili prijeporan potez autorice može biti uključivanje orgulja tipa pozitiva u folklorni instrumentarij, unatoč činjenici da su ih neke bogatije seljačke kuće posjedovale.

KREŠIMIR GALIN

Oskár Elschek, Slovenská ľudová nastrojova hudba. Antologia, Opus, Bratislava 1982, 97 str.

Sustavno bavljenje instrumentalnim dijelom slovačke folklornoglazbene riznice seže tek dvadesetak godina u prošlost, a Antologia potvrđuje da je trud Oskára Elscheka i suradnika na ovom izdanju [Zora Bazovská, Ondrej Demo, Júlia Kováčová, Ladislav Lang i Stanislav Dužek], koji su terenske tonske zapise prikupljali od 1960. do 1979. godine, priskrbio Slovačkoj istaknuto mjesto u Evropi u pogledu glazbala i instrumentalne folklorne glazbe. Na ukupno 135 snimaka koje su plod suradnje s Radio-Bratislavom, Radio-Košicama, Studijem Opus i Institutom umjetnosti Slovačke akademije znanosti predstavljeno je pedeset glazbala od ukupno 191 registriranog na području Slovačke. Tonski zapisi obuhvaćaju raspon od dječjeg udaranja kamenom o kamen do svirke višečlanih ansambala.

U popratnoj publikaciji [96 stranica] na slovačkom i engleskom jeziku, koja sadržajem nadilazi primarnu